Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26515
Copyright: Admont, Benediktinerstift

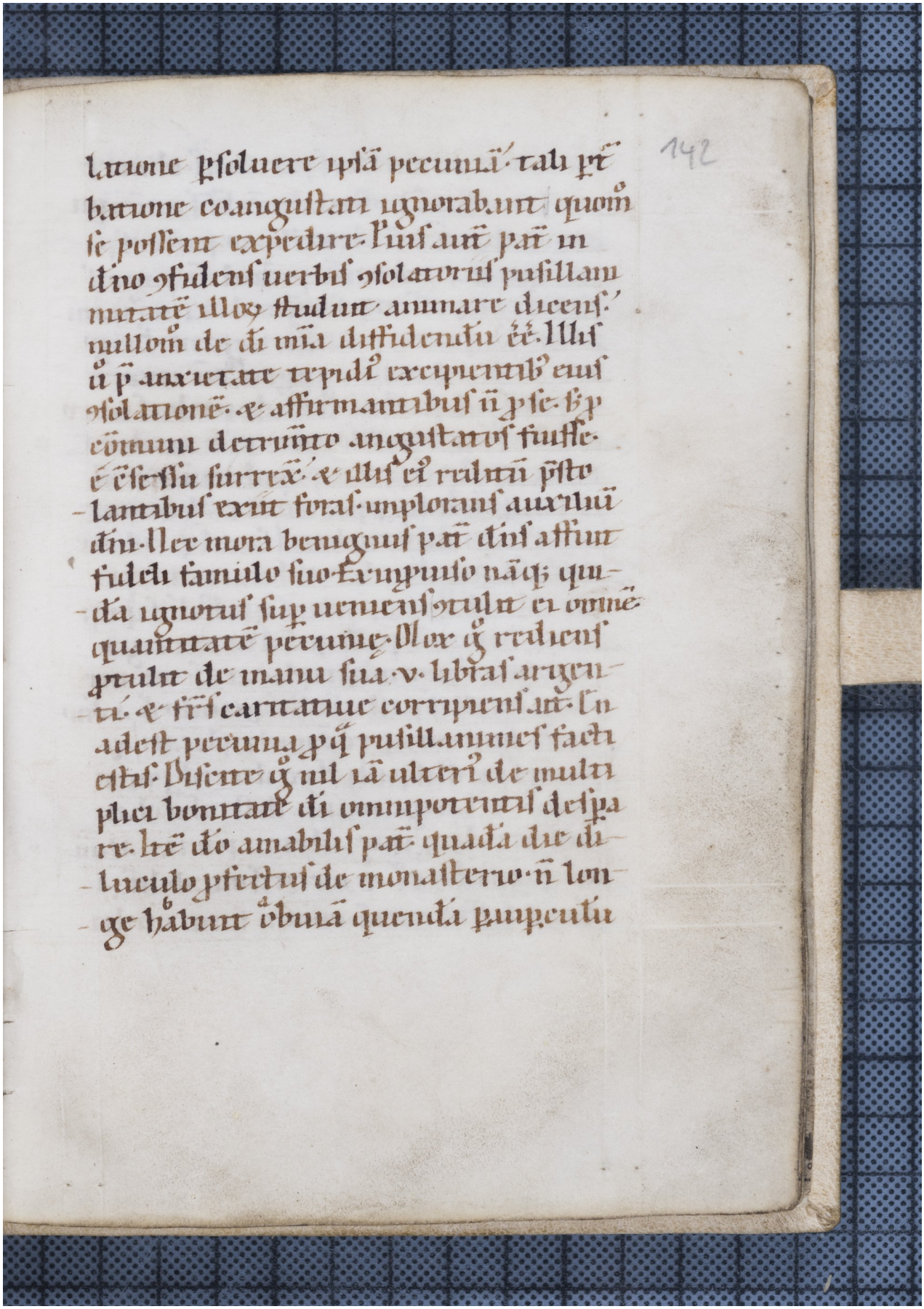

142

lationem psoluere ipsa pecunia. tali pre
bationem coangustam ignorabunt quomo
se possent expedire. Puer autem pater in
dno confidens uerbis consolatoris pusillani
mitate illorum studuit animare dicens.
nullum de di mia diffidentia esse. Illis
u p anxietate repidi excipientib eius
consolationem. et affirmantibus ii p se. p
communi detrimento angustatos fuisse
et esse sui furtex. et illis ei relatis pisto
lantibus exiit foras. implorans auxilium
dni. Nec mora benignus pater dns affuit
fideli famulo suo. et inpulso nauci qua
dia ignotus sup ueniens stulit ei omnem
quantitatem pecunie. Mox ig reliens
pculit de manu sua. v. libras argen
ti. et fis caritatiue corripiens ait. Ecce
adest pecunia p q pusillanimes facti
estis. Discite ig nul ia ulteri de multi
plici bonitate di omnipotentis despa
re. Ite dio amabilis pater quadia due di
luculo pfectus de monasterio. ii longe
habuit obuia quendia pauperculu